

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12147/2024
12.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Ристић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник у поступку по ревизији Александра Закић, адвокат из ..., ради развода брака и вршења родитељског права, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 52/24 од 07.02.2024. године, у седници одржаној 12.06.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 52/24 од 07.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П2 359/23 од 17.10.2023. године, ставом првим изреке, разведен је брак закључен између тужиоца и тужене дана 17.11.2005. године, уписан у Матичну књигу венчаних која се води за подручје станова, под текућим бројем .. за 2005. годину. Ставом другим изреке, малолетна деца странака ВВ из ..., ЈМБГ ... и ГГ из ..., ЈМБГ ..., поверена су на самостално вршење родитељског права тужиоцу, оцу АА из ..., док је малолетна ћерка ДД из ..., ЈМБГ ... поверена на самостално вршење родитељског права туженој, мајци ББ из ... . Ставом трећим изреке, уређени су лични односи између тужене ББ као мајке и малолетне деце ВВ и ГГ према међусобном договору странака. Ставом четвртим изреке, уређен је модел виђења између тужиоца, оца АА, и малолетне ДД, тако што ће отац виђати дете сваке среде и недеље у ... парку или на другом јавном месту у зависности од временских прилика у термину од 17,00 – 19.00 часова, на тај начин што ће се примопредаја детета вршити преко заједничког детета странака, сина ГГ, односно тако што ће узимање и враћање малолетне ДД мајци вршити син ГГ. Ставом петим изреке, обавезана је тужена ВВ, да на име свог доприноса за издржавање малолетног сина ВВ плаћа месечно износ од 10.000,00 динара и сина ГГ из ... износ од 9.000,00 динара, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец почев од 16.05.2023. године, као дана подношења тужбе, па убудуће док не наступе околности због којих се ово право мења или гласи и то уплатом на број телефона тужиоца 064/... путем Постнета. Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА из ..., којим је тражио да се тужена обавезе да на име издржавања

малолетног ВВ плаћа месечно преко досуђеног износа од 10.000,00 динара до траженог износа од 12.000,00 динара, односно за разлику у износу од 2.000,00 динара, као и на име издржавања малолетног ГГ преко досуђеног износа од 9.000,00 динара до траженог износа од 12.000,00 динара, односно за разлику у износу од 3.000,00 динара. Ставом седмим изреке, обавезан је тужилац да на име издржавања малолетне ДД плаћа месечно износ од 6.000,00 динара и то сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, почев од 16.05.2023. године, па убудуће, путем поштанске уплатнице на име ББ из ..., улица ..., под претњом принудног извршења. Ставом осмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 52/24 од 07.02.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима петом и седмом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену (у делу који се односи на висину обавезе тужене да доприноси издржавању синова и висину обавезе тужиоца да доприноси издржавању кћерке) тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...10/23-др. закон) у вези са чланом 208. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/05 – 6/15) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак 17.11.2005. године. У браку су добили троје деце, сина ВВ рођеног ...2006. године, (који је у међувремену постао пунолетан), сина ГГ рођеног ...2007. године и ћерку ДД рођену ...2019. године. Парничне странке су са децом живеле у заједничком породичном домаћинству у кући родитеља тужиоца. Тужилац је по хитној мери био удаљен из домаћинства због насиља у породици према супрузи у априлу 2023. године, када је тужена остала да живи сама у кући са децом. Тужена је боравила у сигурној кући са малолетном ћерком до августа 2023. године, због претњи тужиоца. Тужилац са синовима живи у кући својих родитеља. Зараду остварује радећи као ... у приватној фирми у износу од око 40.000,00 динара месечно. Тренутно не остварује додатну зараду радећи као ..., јер је имао операцију. Плаћа комуналије за кућу 2.500,00 динара. Родитељи су му пензионери са примањима од 25.000,00 динара, односно 22.000,00 динара. Тужена са малолетном ћерком живи у стану који изнајмљује за износ од 15.000,00 динара, при чему плаћа и комуналне трошкове у износу од 6.000,00 динара месечно. Ради као ... у ..., остварујући зараду од 41.000,00 до 42.000,00 динара месечно. Прима помоћ од државе за треће дете у висини од 11.700,00 динара. Месечне потребе деце износе: за старијег сина око 25.000,00 динара, за млађег сина странака износе око 24.000,00 динара, а ћерке око 21.000,00 динара. Према извештају Центра за социјални рад Крагујевац од 28.06.2023. године, малолетни синови странака су недвосмислени и стабилни у одлуци да желе да остану у кући са оцем и да он о њима води свакодневну бригу, те да је у њиховом интересу да отац врши самостално родитељско право, а да малолетна ћерка остане са мајком и да мајка врши самостално родитељско права према њој, да лични односи између синова и мајке треба да се одвијају по њиховом узајамном

договору, а лични односи ћерке и оца, за који је важно да мајка подржи породичне везе на релацији малолетне ћерке са осталим члановима породичног домаћинства како не би дошло до отуђења и прекида односа са њима, на начин ближе изложен у првостепеној пресуди имајући у виду да је претходно одредио меру заштите од насиља у породици од даљег узнемиравања и приближавања туженој на удаљености мање од 200 метара, да млађи син странака има отпор да комуницира са мајком и да је у таквим условима потребно да старији син преузима сестру од мајке и враћа је мајци приликом контакта ћерке са оцем и рођеном браћом, јер је он једино лице које са мајком и сестром одржава контакт током периода раздвојености.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су развели брак парничних странака због озбиљно и трајно поремећених односа у дужем временском периоду због чега се више не остварује сврха брака применом члана 41. Породичног закона (одлучивши као у ставу првом изреке). О поверавању малолетне деце странака односно о вршењу родитељског права одлучили су применом члана 77. став 2. Породичног закона, поверивши малолетне синове ВВ и ГГ (који су узраста од 17 и 16 година) оцу на самостално вршење родитељског права, имајући у виду да су приврженији оцу, изјаснили су се о овом питању пред стручним тимом Центра за социјални рад Крагујевац, док су малолетну ћерку поверили мајци на самостално вршење родитељског права, с обзиром да она живи са мајком у стану који је прилагођен њеним потребама, која је у стању да на адекватнији начин задовољи њене развојне потребе, имајући у виду и извештај Центра за социјални рад. О начину уређења личних односа између родитеља и деце првостепени суд је одлучио применом одредбе члана 67. Породичног закона имајући у виду извештај Центра за социјални рад и најбољи интерес малолетне деце. О издржавању малолетне деце првостепени суд је одлучио применом члана 160. став 2. Породичног закона, имајући у виду потребе малолетне деце за издржавањем, чињеницу да месечна сума која се исплаћује лицима на породичном смештају износи 44.658,00 динара, као и могућности дужника издржавања и све друге околности од значаја за издржавање из члана 160. став 3. Породичног закона. Стога је обавезао тужену да доприноси издржавању синова у нешто нижем износу од половине износа који је потребан за њихово издржавање, сматрајући да досуђени износи од 10.000,00 динара месечно (за старијег сина), односно 9.000,00 динара месечно (за млађег сина) неће угрозити егзистенцију тужене, при чему је имао у виду да родитељи остварују сличне зараде, с тим што тужена живи у приватном стану који плаћа 15.000,00 динара месечно, да оба родитеља немају непокретности у власништву, да тужена нигде не ради приватно сматрајући да ће наведени износи обезбедити малолетним синовима исти ниво животног стандарда који ужива тужена као дужник обавезе издржавања, а да су по том питању могућности оца да се додатно ангажује нешто боље од мајке: Приликом одмеравања висине обавезе тужиоца да доприноси издржавању ћерке ценио је могућности родитеља, као и да мајка прима помоћ државе управо на име трећег детета у висини од 11.700,00 динара који износ је урачунао као износ за задовољење потреба детета, па је обавезао тужиоца као оца да плаћа месечно износ од 6.000,00 динара месечно који износ неће утицати неповољно на дужника обавезе – овде тужиоца.

Другостепени суд је прихватио овако дате разлоге првостепеног суда, налазећи да је првостепени суд правилно ценио потребе малолетне деце странака, могућности оба родитеља да доприносе издржавању малолетне деце, правилно налазећи да су потребе малолетне деце на месечном нивоу правилно одмерене, за свако дете, имајући

у виду њихов узраст и основне животне потребе, као и да имају ваннаставне активности, позивајући се на члан 67. Породичног закона. Узето је у обзир да је усвојен широк модел виђања малолетне деце са туженом као мајком, због чега проводе доста времена месечно код ње, у ком периоду им она обезбеђује основне животне потребе.

По оцени Врховног суда, побијаном одлуком исправно су оцењене све релевантне околности прописане одредбама члана 160. Породичног закона, које су од утицаја на одлуку о висини издржавања малолетне деце и то према њиховом узрасту и месечним потребама, као и према могућностима тужиоца и тужене као дужника издржавања да доприносе њиховом издржавању.

Супротно наводима ревизије, правилно су нижестепени судови оценили месечне потребе малолетне деце на име издржавања и могућности родитеља да доприносе њиховом издржавању. Задовољење потреба малолетне деце странака за издржавањем имају приоритет у односу на друге потребе странака као родитеља и њихове социјално економске прилике. У преосталом делу ревизијом тужене се оспорава утврђено чињенично стање, што по члану 407. став 2. ЗПП не може бити ревизијски разлог.

На основу члана 414. став 1. ЗПП Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић